

پیشوا (ابن قیم الجوزية) رابری یکدروہی اللہ کان

نامادہ کردنی: ہیمن عہدولعہ زیز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا، يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا.

أَمَّا بَعْدُ:

فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ.

فه قيهو موفتی و دووه می شیخول ئیسلام (أبو عبد الله شمس الدين محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزُّرعي) ناسراو به (ابن قیم الجوزية) په حمه تی خوا ی لیبیت، له حه وتی مانگی سه فه ری سالی (٦٩١) ی کۆچی له دبی (زرع)، سه ر به شاری (درعا) له نزیک دیمه شق له دایکبووه و له سالی (٧٥١) ی کۆچی وه فاتی فه رمووه .

(ابن القيم) پاریزه ری سوننه و پافه کاری قورئان، له بهر ئه وه ی که قوتابی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) بوو، زوری لیّ نزیک بوو، تاوا ی لیّه ات ئه م دوو که له زانایه هاو به ندییه کی ئه وتویان له نیواندا درووست ببیت که ناویان بیت، بگوتریت: مامؤستاو قوتابییه زیته له که ی.

خیزان و هه لکه وتنی شیخ و پووکردنی له زانستی شهرعی

(ابن القيم) په حمه تی خوا ی لیبیت، له که ش و هه وایه کی زانستی له خزمه ت باوکی (الشیخ الصالح قیم الجوزية) گه وره بووه، هه لبه ت خانه واده و خیزانی (ابن القيم) یش خیزانیکی پیرو زو پوو ده خوا بوون، تیکرای پۆله کانی ئه م خانه واده خاوه نی زانستی شهرعی بوون، تا پی به پی نه وه کانی له سه ر پچه و ئاکاری باوانیان مانه وه و له سه رده می خۆیاندا هه ر یه ک زاناو چاو ساغی ئه و سه رده مه بوون. هه روه ها هه ر له باوکییه وه له فه پائیزه کان به هره وهر کراوه، وه له هیندیك له و کتیبانه ی که باس له ژیا نی که له پیاوان ده که ن، ئاماژه به هیندی له خانه واده ی (ابن القيم) یش ئه ده ن، له وانه برازای شیخ وه کو (أبي الفداء عماد الدين إسماعيل بن زين الدين عبد الرحمن) و کورپه کانی وه ک: (عه بدوللاؤ ئیبرا هیم)، هه موو لیکدا به زاناو پی شه وایانی ئیسلامی ناسرا بوون.

(ابن القيم) په حمه تی خوا ی لیبیت، به وه ناسرا بوو که هه ر له مندالییه وه حه زی به وه رگرتنی زانستی شهرعی و تیگه یشتن له باقی زانسته کانی تر کردووه، هه روه ک (الشَّهاب العابر) به په حمه ت بیت، که له سالی (٦٩٧) ی کۆچی وه فاتی فه رمووه، ئه لیت: چه ندین جزم له زانستی شهرعی بو شیخ خوینۆته وه، که چی له هیچیاندا

له گه لڼدا نه بووه ، که هه لڼه ت ئه ویش له بهر ته مه ن بچووکى شيخه وه بوو، ئا به م
ئهن دازه مندا ل بوو که ده ستي به وهرگرتنى زانست کردووه .

ناکارو په وشته کانی شیخ

هر که سى تاوړک (ابن القيم) ى ناسيبيت و که ميک ده گه ل به ره مه کانی ژيا بيت، ئه زانيت
که چ پيشه و او چاوساغىکى زانستى و بانه گه وازکارىکى دلسوړو ليبراو بوو بو خوا، شيخ
ته مه نى خو ى له وده دا خه ر جکردووه که د ژايه تى شه پو خراپه کارى کردووه و بانگه وازى بو
خيرو چا که کارى کردووه .

بو ىه جيگه ى سه رنج نييه که که سيکى داوه ده زوړک له گه ل گه وه رى ئه و پياوه پا که
ژيا بيت، گه واهى خواناسى و په وشتپاکيشى داييت .

بو ىه ئه گه ر هيندى له په وشته کانی ئه م که له پياوه به ژماره بنووسين ئه و ا ئه ليين:

۱. **شيخ پياوړکى زور خوشه ويست و دلگير بوو:** له نيو کو مه لگه که ى خو ىدا، به تاييه ت
لاى ئه وانه ى که خاوه ن فزل و پله و پايه ى زانستى بوون، له وانه، (ابن کثير) ئه لئيت، من
خوشه ويست ترين که س بووم له لای شيخ و ئه ویش بو من هر وه تر.

۲. **ئو په پى په وشتپاکى:** په حمه تى خواى ليبيت، قه ت ئيره ى به که س نه بر دووه و
ئازارى که سى نه داوه، عه يب و که م و کوړى له که س نه گرتووه، هه روه ک (ابن کثير) که
قوتابى ئه و بووه به مجوره باسى کردووه .

۳. **زور حه زى به وهرگرتنى زانستى شهرى و کوړنووسکردن و موتالا کردن بووه:**
هه روه ک (ابن رجب) ى قوتابى شيخ باسى ئه کات، چو ن وا نه بيت له کاتيکدا که خو ى
ئهلئيت: خه سلته تى پيويسى بوون به زانستى شهرى و ته و او تير نه بوون پيى، يه کيکه
له نيشانه کانی ئيمان و يه کيکيشه له خه سلته تى ئه هلى ئيمان .

۴. **تيکوړشان و ته قه لاکانى:** (ابن القيم) به په حمه تبيت، شه ونخوونى و کوړشش و ته قه لا
بى وچانه کانی بوو که وای پيکرد بيته ئه و ئالا به رزه ى ئيسلام، هه روه ک وه سفیان

دەکرد که شه وو پۆژ تالاب به و زانسته شهرعییه بووه.

۵. **بویری و چاو قایمی:** (ابن القيم) به رحمەتبیت، زۆر جوامیرو خۆپاگر بووه له وهگرتن و دانەوهی زانستی شهرعیدا، له خوا زیاتر له کهسی تر نه ترساوه، ههروهک ئیمامی شهوکانی ئەلئیت: زۆر ههقبیژ بووه و له کهس نه پرینگاوه تهوه.

۶. **لیبپاوی تهواو:** خۆ ئەگەر بیزانیایه ههق له غهیری خۆیدا وه دیار ئەکهوئیت، ئەوا بۆ ئەوی دا ئەنا، بۆ نموونه، جیگیر کردنی وشە (و) له فەرمودە (إِذَا سَلَّمْ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ) ئینجا دەلئیت: ئەگەر ئەم ههقه له غهیری مندا وه دیار کهوت، ئەوهی من بخه نه ئەولاوه.

۷. **خۆ به که مگرتن:** هه رکەسیک کتیبهکانی بخوینیتهوه، زۆر چاک ئەوه ئەبینیتهوه.

۸. **خۆپاگری:** خۆراگری و دان به خۆداگرتنی له بهردهم نا پهحهتییهکانی له پیناو خوادا، بهبێ ئەوه له شتی له دینهکهی بسلهمیتهوه، بگره له و ماوهی که له زیندانیشدا بوو، هه ر خهریکی وێردو خویندنهوهی قورپانی پیرۆزو موتالا کردنی زانستی شهرعی و تیفکرین بووه. ههروهک (ابن رجب)ی قوتابییشی شایهتی ئەم حالهی شیخ بووه.

زوهو به ندایه تیەکانی

لایه نیک له لایه نهکانی ژیا نی شیخ بریتی بووه له زوهو ترسان له خواو کارکردن بۆ پازی کردنی خواو خۆ ئاماده کردنی بۆ پۆژی دوا یی.

هه رکەسیکی نووسراوهکانی (ابن القيم) بخوینیتهوه، به تایبهت کتیبی (مدارج السالکین)، بۆی پوونده بیتهوه که (ابن القيم) به رحمەتبیت، که بنهوانیکی زۆر گهره ی له بابی یهقین و خواناسی و گه پانه وهی لای خواو سهرو سامانیکی زۆری له نزیکبوونه وهی له خوا له دل و دهروونی خۆیدا پیکهینابوو.

ئوهت بۆ پوونده بیتهوه که ئەم که له پیاوه چهنده ئەوینی خوی تاکو ته نیا بووه، ئەوینیک که له هیچ بهرنامه یهکی سوؤی و مؤفیه کی سه ر ئەو زهویهت دهستنه کهوئ.

(ابن القيم) به په حمه تبیت، وهك په یوه ندى خوځى له گه ل خوا دا له ریځه ی به نډایه تیه باشه کانی دروست کړد بوو، له گه ل خه لکیشدا له ریځه ی ئه توارو ئاکارى به رزیه وه ویکه ینا بوو.

شیخ (بکر بن عبدالله أبو بزیډ) له کتیبى (ابن قیم الجوزیه - حیاته وآثاره) له لاپه په (۲۵) دا ئاوا باسى (ابن القيم) دهکات و له چه ند خالیکدا به سهر شیخدا هه لئ دات:

۱. **زور یادی خوا کړدى:** ئه گهر نویژى به یانى بکړدایه هر له شوینی خوځى ده مایه وه وهه لئ نه سا تا پوژ ده بووه وه، که پرسیاریشته لیى بکړدایه، ده یفه رموو: (هذه غدوتي، ولو لم أتعد هذه الغدوة سقطت قواي) واته: ئه مه خواردنى گیانى منه، گهر نه یخوم له هیژ ده که وم. وه ده گپړنه وه که شیخول ئیسلامی ماموستاشی هه روا بوو! سه باره ت به زوه ده کانیشی، ده گپړنه وه که (ابن القيم) زاهیتترین قوتابى (شیخ الإسلام) بوو.

مهینه تییه کانی شیخ

ئه گهر له ژیانى پر گه وهه ری شیخ ورده وه بین، ئه بینین که خه لکى له وه سهرده مه له بیدعه و فیتنه و نه دانیه کی زوردا ژیانان به پیکردوه، هر بویه زور جارن شیخ له سهرو به ندى پووبه پوو بوونه وهی بیدعه و ناشه رعیه کانی ئه وه سهرده مه دا دوو چارى نا په حه تی ده بووه وه، بهر چاوترینیشیان مه سه له ی (شد الرحال) بوو، که له سه ری که و ته زیندانه وه.

ههروهك (الحافظ الذهبي) به په حمه تبیت، ده لیت: "(ابن القيم) پوو به پووی گرتن و ئه شکه نجه دان بووه وه، ئه ویش له بهر نکولى کړدى زیاره تی گلکوى پیغه مبه ر ﷺ بوو له بهر پیروزیه وه"، به پووی پواله تیشه وه هه ر ته نها ئه و جاره بوو که له سالى (۷۲۶) ی کوچى، که خوځى و شیخه که ی بوو سه باره ت به و مه سه له ی (شد الرحال) ه هاویشترایه زیندانه وه، ئه وه سهرده مه کیشه ی (شد الرحال) گرفتیک بوو که قازى ئه و شاره له سه ری وه ده نگهات و برپارى دا که: هه موو ئه وانه ی که قوتابى شیخیشن و ده ستیان وه بهر را ئه گیریت بگیرین و بخړینه زیندانه وه! ئه وه بوو زوریک له قوتابیه کانیان گرتن و پاپیچى زیندانیشان کړدن!، به تاییه ت ئه وانه ی که له سه ر ئه و راو بوچوونه ی ئه مان بوون!.

هه‌ل‌بەت ئەمەش ئەگەر پێتەو سەر ئەو کاریگەرییانە ی **شیخ** که لە سەر کۆمەلگاکەدا هەیبوو.

دارو دەستەش هەلسا بە کۆکردنەو و سوتاندنی ئەو فەتوایە ی که ئەمان دابووین.

هەتا (مەقەریزی) دەلێت:

جاریکیان (ابن القیم) سەبارەت بە قسە کردنی دەربارە ی شەفاعەت و تەوەسسول بە

پێغەمبەرە، دەیگرن و دەیخەنە سەر گوێدریژیکیەو بە ناو دیمەشقادا ئەیگێرن!

وە جاریکی تریان که (**شیخ الإسلام ابن تیمیة**) سەبارەت بە تەلّاقی سیبەسی، که دەیگوت: (**تەلّاقی سیبەسی بە یەك لەفز، تەنها یەك تەلّاقی دەبەر ئەکەوێت**)، فوqەهای دیمەشقیش لە کاردانەوای ئەم فەتوایە، هەلسانە سەر پێو پوو بەرووی ئەم فەتوایە وەستانەو، کاتێ که ئەم فەتوایە دەگاتە (**ابن القیم**) قوتابی، ئەویش هەمان پاپەسند دەکات! فەقیهەکان قسە ی زۆر ناشرین لە دەرھەق (**ابن تیمیة**) دەکەن و هەتا فەتوا ئەدەن که دەبێ بگێرێت، ئەو و (**ابن القیم**) دەگرن و هەریەك بە جیا ئەخەنە کونجی زیندانیکەو، (**ابن القیم**) ئازاد ناکەن، پاش ئەو نەبێ که (**شیخ الإسلام**) لە زیندانی قەلە لە پۆژی بیستی (**ذی الحجّة**) ی سالی (٧٢٨) کۆچی، وەفات ئەکات، و ئەویش (دوای ئەزیەت و ئازاریکی زۆر بێ حورمەتی پیکردنیکی زۆر لەگەڵ شیخەکید، لە زیندانی (قلعة) لە ژووریکی تاکە کەسیدا بوو، ئینجا ئازادی ئەکەن! . ئازادکردنی (**ابن القیم**) ییش لە سی (**ذی الحجّة**)، واتە: دە پۆژ پاش وەفاتکردنی مامۆستاکی لە زیندان دەر دەچێت.

هەروەها (**ابن رجب**) بە پەحمەتبێت، دەلێت: (**ابن القیم**) چەند جاریک گرفتار بوو و ئازارو ئەشکەنجە ی چەشتوو.

پەیوەندی شیخ لەگەڵ (شیخ الإسلام ابن تیمیة) ی مامۆستایدا

هەر ئەو کاتە ی که (**ابن القیم**) بە پەحمەتبێت، لە سالی (٧١٢) ی کۆچی دێتە دیمەشق و پەیوەندی دەگەڵ **شیخوول ئیسلامدا** دروست دەکات. ئەمە بەردەوام ئەبێت، تا وەفات کردنی (**ابن تیمیة**) ی مامۆستای لە سالی (٧٢٨) دا، بەمشێوە (**ابن القیم**) شازدە دانە سال ھاو دەمبوو لەگەڵ (**ابن تیمیة**)، ئەو ماوە ی که دەگەلێشی دابوو، زانستیکی

بى ۋىنەى لى ڧىر بوو ۋە ڧىرى ھوونەرىكى زۆر گەرەى زانستى شەرى بوو .
ئەو پەيۋەندىيەى كە (ابن القيم) دەگەل مامۇستاكەى ھەيىو، كاريگەرەىكى زۆرى بۇ
پەوتى (ابن القيم) خۇى ھەبوو . چۈنكە شەيخولئىسلام ھەلگى ئالاي مەنھەجى سەلەف
بوو، بۇيە ئەو ئالايە دواى ۋەفاتكردى مامۇستاكەى ئەو ئەيگىرئە دەستخۇى، ھەلسا بۇ
بلاو كىرەنەۋەو پوونكرەنەۋەى كىتەب ۋ سوننەت ۋ بۇچوونەكانى سەلەفى سالىح .

(شەۋكانى) بە پەحمەتبەيت ئەلئيت: كاتى كە (ابن القيم) شەيخى بۇ خەلكى پوونبكردايە،
قەت ۋەك مەزھەبىەكانى ئىستامان نەبوو، بگرە بەلگە گەلئىكى زۆرى لاپو ۋەسەر ھەر
شەيخ كە بىويستايە، ۋە زۆر پووى لە قىل ۋ قال نەبوو، ئەگەر دەستى بە قسە كىرەن
بكردايە بەلگە گەلى ۋاى ئەھىنا كە جگە لەخۇى كەسى تر بەلگەى ۋا بەھىزو بەرچاوى
لەمشىۋە بەرچاۋ نەكەۋتەى، بەلگەكان بەچەشەنك بوون كە خەلكى دەستەۋسان
ئەبوون لەبەردەمى ۋ دلەكانىش ئەگەيشەنە دلىايەۋە پىى! كە من پىم ۋايە نەھىنى
ئەمكارەشى ئەگەپئەۋە سەر ھاۋرپئەتى ۋ زۆر نەيكبوون ۋ تىكەلبوون ۋ ژيان
بەسەربىرەن لەگەل نا پەحەتەىەكانى (شەيخ الإسلام)ى مامۇستاكەى .

بە شىۋەيەكى گشتى (ابن القيم) كارى سەرەكى برىتى بوو لە بلاو كىرەنەۋەى سوننە،
ھەمىشە بەھۇى ئەو كەرەسە گرنگەى سوننەتەۋە كە لاي بوو، بۇچوونە دژەكانى پوۋچ
دەكرەۋە .

بەلام لەگەل ھەموو ئەۋانەش (ابن القيم) پەحمەتى خۋاى لىبەيت، لاپەرەيەك نەبوو لە
مامۇستاكەى، بگرە زۆرىك لەۋ زانىاريانەى كە لاي (ابن القيم) چىگ ئەكەۋتن، لاي
مامۇستاكەى پەيدا نە ئەبوون، ئەمەش دەگەپئەۋە سەر زۆر پۇچوونى بە نىۋ
زاستەكان ۋ بەھرەمەند بوون پىيانەۋە .

ھەرۋەھا (ابن القيم) زۆر پقى لە چاولئىكەرى زانستى (التقليد) بوو، تا ئەيتۋانى زۆر
بەتۋوندى پوۋ بەپووى ئەۋانە ئەۋىستايەۋە كە موقەللەدو چاۋ لئىكەرى پىشەيان بوو .

قسەۋ باسى زانايان سەبارەت بە شەيخ

۱. (ابن كئىر) بە پەحمەتبەيت، دەلئيت: (ابن القيم) گوئى بۇ فەرمۇدەكان شەل كىرەۋە،

خۆی به زانستی شهرعی خه‌ریک‌کردوو، تا تواناییه‌کی باشی له تیک‌پای زانسته جوړاو جوړه‌کان مسوگەر کردوو، به تایبته زانستی ته‌فسیرو فەرمووده ناسی، کاتی که (شیخ تقي الدين ابن تيمية) به په‌حمه‌تبیت، له سالی (۷۱۲) ی کوچی له میسرپ گه‌پاوه‌ته‌وه، (ابن القيم) له خزمه‌تی ماوه‌ته‌وه تا‌کو شیخ وه‌فاتی فەرمووه، له‌و ماوه‌یه زانستی باشی لی‌ فی‌ر بووه، ده‌گه‌ل‌ ئه‌مه‌ش ه‌ر به‌وه‌نده نه‌ویستاوه، بگره‌ه‌لساوه زور له‌و زانستانه‌ی که لای (شیخ الإسلام) قاتی بوون، ئه‌و ئه‌چوو په‌یدای ئه‌کردن و خۆی لی‌ به‌هره‌وهر ئه‌کردن، تا ناوی به‌ تا‌قانه‌ی زوربه‌ری زوری هونه‌ره‌کان ده‌رکرد، ده‌گه‌ل‌ ه‌موو ئه‌وانه هیشتا خۆی به‌ تینووی زانسته‌کان ئه‌بینیه‌وه، بۆیه به‌رده‌وام و شه‌وو پوژ ب‌ی وچان بوو، نه‌ ئه‌سره‌وت و موتالای به‌رده‌وامی ه‌بوو!

(ابن القيم) قورپانی زور به‌جوانی و ده‌نگی‌کی خۆش ئه‌خوینده‌وه، له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌ی به‌ په‌وشتبه‌ری ناوی ده‌رکردبوو به‌جوړیک خۆشی له‌ ه‌موو مسوولمانیک ده‌هات و ئیره‌ییشی به‌ که‌س نه‌ده‌بردو پ‌قیشی له‌که‌س نه‌ده‌کیشا.

ه‌روه‌ها (ابن کثیر) به‌ په‌حمه‌تبیت، به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و ئه‌لی‌ت: من له‌ه‌موو که‌س له‌و نزیک‌تر بووم، بۆیه منی له‌ ه‌موو که‌س خۆش‌تر ده‌ویست، له‌ به‌ر ئه‌وه نه‌مبینیوه که‌له‌م جیهانه که‌سیک ه‌بی‌ت له‌و پیاوه به‌ندایه‌تی زور‌ترو باشت‌ر بووی‌ت، که ئه‌چوو نو‌یژ، خه‌سله‌تیکی تایبه‌تی خۆی ه‌بوو، نو‌یژه‌کانی زور در‌یژ ئه‌کردنه‌وه، ه‌تا له‌ ک‌پ‌نو‌وش و سوژده‌کانیشیدا زور ئه‌مایه‌وه، تا جاری وا ه‌بوو هاو‌پ‌یکانی سه‌رکۆنه‌یان ده‌کرد له‌سه‌ر ئه‌مه. که‌چی ئه‌و تو‌زقالی نه‌ئ‌سره‌وت و به‌رده‌وام‌تر ئه‌بوو له‌م چه‌شنه‌ی که له‌سه‌ری بوو.

(ابن القيم) ده‌ست‌نوسی زوری گه‌وره زانایانی ل‌بوو، که له‌ نو‌وسینی ک‌ت‌ی‌ب‌یک دا ئه‌نیشت، ئه‌وه‌ی که ئه‌و ده‌ینووسی خه‌ل‌کی به‌جوړیک تینو‌یتیان له‌به‌ری ئه‌شکا، که به‌ خوینده‌وه‌ی ده‌ ک‌ت‌ی‌ب له‌ ک‌ت‌ی‌به‌کانی سه‌له‌ف و خه‌له‌ف نه‌ ئه‌شکا.

ه‌روه‌ها (ابن القيم) په‌حمه‌تی خ‌وای لی‌بی‌ت، خ‌اوه‌نی به‌ندایه‌تی و شه‌و‌نو‌یژیکی زور بووه، نو‌یژه‌کانی زور در‌یژ بوون، ه‌مه‌یشه زی‌ک‌رو و‌ی‌رده‌کانی له‌سه‌ر لی‌وان بوو، پ‌ی‌ی‌وه دیار بوو که خ‌وای زور خۆشه‌و‌یت، بۆیه ه‌مه‌یشه پ‌وو له‌ ته‌وبه‌و ئی‌ستی‌غ‌فار بوو، به‌ جوړیک بوو که قه‌ت چه‌شنی به‌ندایه‌تی وام له‌که‌سدا نه‌بینیوه، وه که‌سم نه‌بینیوه که‌له‌و

زانا تر بووبیت و کهسیشم نه بینووه که له و شارهزا تر بیت له قورپان و سوننه و ههقیقه ته کانی ئیمان، هه ر چه ند خو ئه و بی گونا ه (معصوم) نه بوو، به لام که سم وه ک ئه و نه بینبوو.

۲. (القاضي برهان الدين الزُّرْعِي) ده لیت: له ژیر ئه و ئاسمانه نییه که سیك له (ابن القيم) زانتر بووبیت.

۳. (المزي) ماموستای ده لیت: (ابن القيم)، (ابن خزيمة) ی ئه و سه رده مه یه .

۴. ئیمامی (الذهبي) په حمه تی خوای لیبت، ده لیت: (ابن القيم) فه قیه و موفتی و هونه رو زمانزانه .

۵. (الصَّلاح الصَّفَدِي) ده لیت: شیخ پیشه و او زانا بوو، خه باتکارو پاژه وان و فه رموده زانبوو، فه قیه و شاره زای زمانی عه ره بی بوو، پیاویک بوو جیاوازی نه بوو له گه ل (شیخ الأسلام) ی ماموستا که ی.

۶. (ابن رجب) ره حمه تی خوای لیبت، ده لیت: (ابن القيم) شاره زای هه موو مه زه به کان بوو، ژور به توانا فه توای ئه دا، ده گه ل (شیخ الإسلام) ژور نزیکبوو و زانستی ژوری لیوه رگرتبوو، وه خو ی به هره وهر کردبوو له تیکرپای زانسته کانی تری ئیسلام، ژور شاره زابوو به ته فسیر و بنچینه کانی ئایینی ئیسلام و شاره زاییه کی باشی له فه رموده ناسی و ماناو تیگه یشتنی هه بوو، ژور بلیمه ت بوو له لییه لئینجان (الإستنباط) له فه رموده کان، وه ژور شاره زای فیه و زمانی عه ره بی بوو، وه شاره زای زانستی ئاخو تن (علم الکلام) و پیزمانی عه ره بی بوو، وه زانا و شاره زا بوو به زانستی په وشت و قسه کانی ئه هلی سو فیه گه ری و شته سه یرو سه مه ره کانیان، له هه ر هونه ری که له هونه ره کان بگریت، ئه بینی که شوین په نجه ی ئه م که له پیاوه ی پیوه دیاره .

۷. (الحافظ ابن حجر) به په حمه تبیت، ده لیت: شیخ ژور بویر بوو، زانستی که به رفراوانی لا بوو، شاره زای هه موو خاله ناکوکییه کان بوو، ئاگاداری مه زه بی سه له فی سالف بوو، خو ئه گه ر (شیخ الإسلام) هیه چا که یه کی نه بووبیت ته نها (ابن القيم) نه بووبیت، ئه وا ته نها پله و شان و شکوو گه وره یی ئه و به مه نده به س بوو بو ئه و.

۸. (السیوطي) به په حمه تبیت، ده لیت: (ابن القيم) پۆلینکاری (التصنيف) و تیرامان و ئیجتیهادی ژوری هه بوون، تا بوو به یه کی که له پیشه و هه ره گه وره کانی ته فسیرو

فهرمووده و زمانى عه پهبى و. هتد

دياره بۆچى كهوا (ابن القيم) گه شتوته ئه و پلهيه، كه ئه مه پشتيوانى خواو پاشان شون و تاقهتى خوى بوو كه چۆن ئارامى گرت و نا په حهتى له پيناويدا چهشت، له گه ل ئه وهى كه خوا هۆشيارى و هيزى له بهر كردنى پى به خشيبيوو.

۹. (ابن ناصر الدين الدمشقي) به په حمه تبیت، ده لیت: (ابن القيم) خاوه ن زانستىكى زۆر بوو، به تايبهت زانستى ته فسپرو له گه ل بنه په تيه كانى ژيربيژى (المنطق) و تيگه يشتن (المفهوم) يشدا به ينى خۆشبوو.

مامۆستاكانى شيخ

دياره ئه وهى كه وای له شيخ كردبوو كه بگاته ئه و پله بهرزو بلندهى ئيسلام، هۆشمه نديو ليبراوى مامۆستاكانى بوو، چون بو هر زانستىك له زانسته كان مامۆستايه كى تايبهتى هه بوو. بو نموونه:

يه كه م: مامۆستاي له بوارى فهرمووده دا:

۱. (أحمد بن عبد الرحمن بن عبد المنعم بن نعمة، المقدسي، الحنبلي) كه ناسراو بوو به (شهاب الدين، أبو العباس)، كه له سالى (۶۲۸) ى كۆچى له دايك بووه و له (ذي القعدة) ى سالى (۶۹۷) كۆچى وه فاتى فهرمووه. جگه له وه كه شاره زای فهرمووده بوو، هه روه ها ليكده روه وه يه كى چاكيش بوو له بو راى خه ونه كان. هه روه ك شيخ خوى له زۆربه ى نووسينه كانيشيدا ئاماژه ى پى ده دات.

هه روه ها هه ر ئه وانه ى كه له بو اري فهرمووده وه شيخ سوودى لى بينيون برپيتن له:

۲. (ابن مكتوم: إسماعيل بن يوسف بن مكتوم بن أحمد بن سليم، صدر الدين، أبو الفداء، السويدي، الدمشقي، الشافعي، المقرئ، المُسنَد، المعمر)، كه له سالى (۶۲۳) ى كۆچى، له دايكبووه و له سالى (۷۱۶) ى كۆچى، وه فاتى كردوه.

۳. (أيوب بن نعمة بن محمد، زين الدين أبو العلاء، المقدسي، الدمشقي، الكَحَّال)، كه له

- سالى(٦٤٠)ى كۆچى، له دايكبووه و له سالى (٧٣٠)ى كۆچى، وه فاتی کردوه.
٤. (ابن عبد الدائم: أبو بكر بن أحمد بن عبد الدائم بن نعمة، المقدسي، المعمر، مُسْنَدِ الشام)، كه له سالى(٦٢٥)ى كۆچى، له دايكبووه و له سالى (٦٢٦)ى كۆچى، وه فاتی کردوه.
٥. (الحاكم: سليمان بن حمزة بن أحمد بن عمر بن أبي عمر، تقي الدين، أبو الفضل وأبو الربيع، المقدسي، الحنبلي)، كه قازى بوو له ديمه شق و له سالى (٦٢٨)ى كۆچى، له دايكبووه و له سالى (٧١٥)ى كۆچى، وه فاتی کردوه.
٦. (علاء الدين الكِنْدِي الوَدَاعِي: علي بن مظفر بن إبراهيم بن عمر بن زيد بن هبة الله، أبو الحسن، الكندي، الإسكندراني الدمشقي)، ئه ديب و فهرمووده ناسى قورپان خوين، نووسه رى كتيبي (ابن وداعة)، وه ناسراو بوو به (الوداعي) كه له سالى(٦٤٠)ى كۆچى، له دايكبووه و له سالى (٧١٦)ى كۆچى، وه فاتی فهرمووه.
- ٧- (عيسى المُطْعَم: شرف الدين، عيسى بن عبدالرحمن بن معالي ابن أحمد بن إسماعيل بن عطف بن مبارك، المقدسي)، كه له سالى (٧١٩)ى كۆچى، وه فاتی کردوه.
- ٨- (البهاء بن عساكر: القاسم بن مُظَفَّر بن نجم الدين بن محمود ابن أحمد بن محمد بن الحسن بن هبة الله بن عساكر، بهاء الدين، أبو محمد، الدمشقي، المعبر، الطبيب)، كه له سه فه رى (٦٢٣)ى كۆچى، له دايكبووه و له شه عبانى (٧١٦)ى كۆچى، وه فاتی کردوه.
- ٩- (القاضي بدر الدين ابن جماعة: محمد بن إبراهيم بن سعد الله ابن جماعة بن حازم بن صخر بن عبد الله الكِنَانِي)، وخه لكى شارى حه ماى سوريابه، كه له سالى(٦٣٩)ى كۆچى، له حه ما له دايكبووه و له سالى (٧٣٣)ى كۆچى، له ميسر، وه فاتی کردوه.
- ١٠- (الحافظ الذهبي: محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز بن عبد الله الذهبي، التركماني، الدمشقي، أبو عبد الله، الحافظ)، ميژووزانى ئيسلام و شيخي فهرمووده ناسان، كه له

سالی(۶۷۳)ی کۆچی، له دایکبووه و له سالی (۷۴۸)ی کۆچی، وهفاتی کردووه.

۱۱- (محمد بن أبي الفتح بن أبي سهل البعلبكيّ، الحنبلي، شمس الدين، أبو عبد الله)، پیشه‌واو
عهلامه‌ی فهرمووده‌ناس، که له سالی(۶۴۵)ی کۆچی، له دایکبووه و له سالی (۷۰۹)ی
کۆچی، له قاهره، وهفاتی کردووه.

۱۲- (ابن الشَّيرَازي: محمد بن محمد بن محمد بن هبة الله بن محمد ابن يحيى بن بُندار بن
مَمِيل، شمس الدين، أبو نصر، الفارسي، الشَّيرَازي الأصل، الدمشقي، المَزِّي، المُسَنَد،
المُعَمَّر)، که له سالی(۶۲۹)ی کۆچی، له دایکبووه و له سالی (۷۱۶)ی کۆچی، له شه‌وی
عه‌په‌فه وهفاتی کردووه.

۱۳- (المزي: يوسف بن عبدالرحمن بن يوسف، القُضَاعِي، ثم الكَلْبِي، الدمشقي، الشافعي، أبو
الحجاج، جمال الدين، الإمام، العلامة، الحافظ)، فهرمووده‌ناسی شام که له سالی(۶۵۴)ی
کۆچی، له حه‌له‌ب له دایکبووه و له (المزة) گه‌شه‌ی کردووه و له سه‌فه‌ری (۷۴۲)ی کۆچی،
وهفاتی کردووه.

دووهم: مامۆستاکانی له پووی زمانی عه‌په‌بیه‌وه:

۱۴- (مجد الدين التونسي: أبو بكر بن القاسم، المرسى، التونسي، نزيل دمشق، مجد الدين)،
مامۆستای خویندنه‌وه و پڕیمانی عه‌په‌بی، که له سالی(۶۵۶)ی کۆچی، له دایکبووه و له
(ذي القعدة) سالی(۷۱۶)ی کۆچی، وهفاتی کردووه.

سێیه‌م: مامۆستاکانی له فیه‌قه‌دا:

۱۵. (شيخ الإسلام ابن تَيْمِيَّة: تقي الدين، أبو العباس، أحمد بن عبدالحليم بن عبدالسلام بن
عبد الله بن محمد بن الخضر... بن تيمية، الحرَّاني، الدمشقي)، پیشه‌واو زاناو فه‌قیهو حافیز و
موفتی و شیخی ئیسلام، ئه‌وه‌که‌سه‌ی که هه‌موو تی‌کرا به ناکۆکو پیکه‌وتوانی پێی
پازین، که له سالی(۶۶۱)ی کۆچی، له دایکبووه و له سالی (۷۱۶)ی کۆچی، له زیندانی

قهله له دیمه شق وه فاتی هرمووه .

۱۶ - (المجد الحرّاني: إسماعيل بن محمد بن إسماعيل، مجد الدين، أبو محمود، الحرّاني، الفراء، الحنبلي)، كه له سالی (۶۴۵) ی کۆچی، له هه پان له دایکبووه له (جمادی الأولى) ی له سالی (۷۲۹) ی کۆچی، وه فاتی کردووه .

۱۷ - (شرف الدين بن تيمية: عبد الله بن عبد الحليم... بن تيمية، شرف الدين، أبو محمد، الحراني، الحنبلي) كه برای (شيخ الإسلام ابن تيمية) بوو. له سالی (۶۶۶) ی کۆچی، له دایکبووه له (جمادی الأولى) ی سالی (۷۱۶) ی کۆچی، وه فاتی کردووه .

چارهه: مامۆستاکانی له فه پزه کان:

۱۸ - (أبو بكر بن أيوب، قيم الجوزية) كه باوکیته. وهك له پيشه وه ئاماژه مان دا كه باوکی دهستیکی بالای هه بووه له هاندان و هه لانی **شیخ** له به جی گه یاندنی فه پزه کان، هه روه ها له وانه ی كه دهستی بالایان هه بوو له بیدار کردن و چاو کردنه وه ی شیخ له پووی فه پزه کانه وه، بریتی بوون له: (الصّفي و وابن حنبل و الشوكاني و شيخ الإسلام ابن تيمية).

پیتجهه: مامۆستاکانی له (أصول الفقه):

۱۹ - (صفي الدين الهندي: محمد بن عبد الرحيم بن محمد، أبو عبد الله، الأرموي، الشافعي، العلامة، الأصولي)، كه له سالی (۶۴۴) ی کۆچی، له هیند له دایکبووه . هه روه ها هه سوودیشی بینیه له مامۆستاکی كه (ابن تيمية) یه .

شه شهه: مامۆستاکانی له زانستی یه کخواناسی (التوحيد) و بنچینه کانی دین:

ديسان بۆ ئه م زانسته ش هه مدیس سوودی له (شيخ الإسلام ابن تيمية) ی مامۆستای وه رگرتووه . هه روه ها لای (الشيخ صفي الدين الأرموي المتقدم) ی خویندووه . وه سوودیشی بینیه له :

٢٠- (ابن سید الناس: محمد بن محمد بن محمد بن أحمد بن عبد الله ابن محمد بن یحیی... أبو الفتح، فتح الدین، ابن سید الناس) که له ئەسلأ ئەندەلووسی، پاشان میسری بووه، پیشه‌او حافیز بووه، له سالی (٦٧١)ی کۆچی، له قاهره له دایکبووه له سالی (٧٢٤)ی کۆچی، وهفاتی کردووه.

٢١- (ابن الزمّلکاني: کمال الدین بن علي بن عبدالواحد، الأنصاري)، که شافعییه و شیخی شافعییه کانیش بووه، سالی (٦٦٦)ی کۆچی، له دایکبووه له سالی (٧٢٧)ی کۆچی، وهفاتی کردووه.

ههروه‌ها خۆئندوویه‌تی لای:

٢٢- (ابن مفلح: محمد بن مفلح بن محمد بن مفرج، المقدسي، ثم الصالحي، الحنبلي، شمس الدین، أبو عبد الله)، . که له سالی (٧٦٣) کۆچی، وهفاتی کردووه.

٢٣- (فاطمة بنت إبراهيم بن محمود بن جوهر، البطائحي) که به‌عه‌به‌گییه و ناسراوه به دایکی موحه‌مه‌د، له سالی (٦٢٥) کۆچی، له دایکبووه له سه‌فه‌ری سالی (٧١١)ی کۆچی، له ته‌مه‌نی هه‌شتاوشه‌ش سالی وهفاتی کردووه.

سه‌رنجیك:

ئه‌گه‌ر دیقه‌تی زۆربه‌ی مامۆستاکانی شیخ بده‌ین، ئه‌توانین چه‌ند سه‌رنجیکیان لێوه‌ربگین:

١. زۆربه‌ی زۆری شیخه‌کانی (ابن القيم) ئه‌گه‌ر هه‌مووشیان نه‌بووبن، ئه‌بینین که (حفاظ) و پیشه‌وایانی به‌ناو بانگبوون، ئه‌وانه‌ بوون که له پسرپۆرییه‌کانی خۆیان ناوبانگی زۆریان بووه.

٢. ئه‌و مامۆستایانه‌ی شیخ، له باری زوهد و وه‌رعه و خۆ به‌که‌مگرتن و ئاکار و په‌وشتی جوان و ئیجتیهاد کردن له به‌ندایه‌تیدا... هتد پله‌و پایه‌یه‌کی زۆر به‌رزو بلندیان هه‌بووه.

۳. تېڭپاي ئۇ شېخانەي (ابن القيم) دېمەشقى بوو ون، لەوئى لە دايك بوون و ھەر لەوئىش وەفاتيان ھەرموۋە، ھەر ئەمەش بوو وای لە شېخ كىردوۋە كە بۇ ۋەرگرتنى زانستى شەرى زۆر بە دەگمەن بىرى لەگەشتىردن بۇ ئەمولات و ئەمولات بىكاته ۋە، ئەوئىش ۋەك گوتمان لەبەر ئەۋە بوو كە ئەو زانستەي كە پىۋىست بوو كە (ابن القيم) دەبەرى بوەستىت، لە شارەكەي خۇي چىڭى ئەكەوت.

(ابن القيم) لە گەرە زانايانى دېمەشق بەھەرە ۋەر بېۋو، بۇيە ئەبىنن زۆر زەھمەت بوو كە (ابن القيم) لە باقى زانستەكانەۋە ھەلۋەستە بىكات و تېڭىر بېت.

ئەھمىيەتدانى شېخ بەكتىب و دەۋلەتمەندبوونى لە زانستە جۇراۋ جۇرەكان

گىرەكتىن لايەن لە ژيانى زانايان بىرىتيە لە بوونى زۆرتىن چەشنى كىتبى لە تېڭپاي زانستەكان، كە ئەبى لە كىتبىخانەكاندا مسۆگەر بېن.. چۈن گومان لەۋە دا نىيە كە بوونى زۆرى كىتبى لاي زانايان چاكتىن زەمىنەن بۇ شارەزا تىبون و ھۇشيار بوونى باشتەر لە زانستە جۇراۋ جۇرەكان.

ھەرۋەك چەشنى ئەۋ كىتبەش كە پىۋىستە زانايان بىكەن بە مەرجى خۇيان ئەبى لايان چىڭ بىكەۋىت. ۋە توخمىكى گىرەگىش ئەبىت لە پىكەتەي ئەۋ زانايە.

ھەرۋەك ەللامە (بدر الدين بن جماعة) كاتى باس لە ئادابى ۋەرگرتنى زانستى شەرى دەكات و دەلىت: (باباى تالىبى عىلم، لەسەرىيەتى كە ئەھمىيەت بدات بەۋە كە ئەۋ كىتبىانەي كە پىۋىستىن بۇي، پەييان بىكات و موتالايان بىكات، بىانكېي، يان بىانخوۋىي، چۈن ئەمانە ئالىيەتى ۋەدەستەھىنانى زانستى شەرىن، بەلام ئەبى ئەۋە بزانن كە تەنھا كۆ كىردنەۋەي كىتبى، بەس نىيە بۇ پىشكەۋتن لە زانستى شەرى، بەلكو ئەبىت، گورجو گۆل بىت لە موتالاكىردىيان و كىردو كۆش كىردن لە خۇيىندەۋە سوود لىبىنيان و..ھتد)

(ابن كئىر) بە پەھمەتبىت، ئەلىت: شېخ ئەھمىيەتى بە كىتبىك ئەدا و موتالاي ئەكرد، كەۋا شىتىكى تيا بەدىكرايە كە لە دە كىتبىان چىڭ نەكەۋتايە.

ھەرۋەھا (ابن رجب الحنبلى)، ئەلىت: (ابن القيم) بە پەھمەتبىت، زۆر زانستى خۇش ئەۋىست و ئەھمىيەتى بە كىتبى ئەدا، كىتبى وای لا دەست ئەكەۋت، كە زۆر زەھمەتبوۋ

خه لکی چنگیان بکه وتایه .

ههروه ها (الحافظ ابن حجر) ده لیت: (وكان مُعَرِّىَّ يجمع الكتب، فَحَصَّلَ منها ما لا يُحْصَرُ)،
(ابن القيم) به په حمه تبیت، فرچکی به کو کردنه وهی کتیب وهر گرتبوو، شتی وای لی
هه لته هیجان که زور زه حمه ت بوو لی هه لبه ینجریت.

ئهمه یه (ابن القيم) ی به رزوبلندو شاره زا، به په حمه تبیت، که چون شهیدای کتیب بوو،
که ئه و ته نها بو کو کردنه وه کو نه کردبووه وه، بگره مکوپ بوون و زورتر به ره و پیش
چوونی زانستی شهرعی خوی به و داینه مؤو تین و ته وژمه ی ئه و هه موو کتیب ه ئه بینیه وه .
(ابن القيم) به په حمه ت بیت، زور ده وله مند بوو له کتیب نووسیندا، ئه مه ش به لگه یه
له سر ئه وه که شیخ له به رده م زانسته کان زور به وه فاو راستگو بوو، هه ر که سه رنجی
هه ر کتیبیک له کتیبه کانی بدهیت، هه سته ده کیت که به پاستی ئه م که له پیاوه
ده ریایه کی بی بنی به لگه شه رعییه کان بووه .

هه ر بویه ئه گه ر سه ری کبده ی له قوتابییه کانی شیخ و چاوئیک به و ده قانه بخشینین که
باسیان له شیخ کردووه، سه رت سوړ ئه مینیت له گه وره یی و بلیمه تی ئه و که له پیاوه،
له وانه :

✽ (ابن رجب) که قوتابییه کی شیخ بووه، ئه لیت: (ابن القيم) زور حه زی به زانستی
شه رعی و موتالا کردنی کردووه، کتیبی و ناویزه (نادر) ی له لا هه بوو که زور
زه حمه تبوو که خه لکی بتوانن وده سستی بینن.

✽ (ابن کثیر) به په حمه ت بیت، ئه لیت: شیخ شتی وای له کتیبه کانی دا تومار کردبوو،
که خه لکی زور زه حمه ت بوو بتوانن له زوربه ی زوری کتیبه کانی سه له ف و خه له فدا
به ده ستیان بکه ویت.

که شته کانی شیخ

(ابن القيم) وه ک باقی زانایان چه ند گه شتی بو وهر گرتنی زانستی شهرعی کردووه،

لهوانه، چەند جارێك چوووه ته قاهیره، ههروهك (المقریزی) ده‌لێت: چەند جارێك شیخ هاتۆته قاهیره، كه جارێکیان به یه‌كه‌وه باسی كۆمه‌له‌ پزیشکیکی میسریمان کردوو، هه‌روه‌ها چۆته قودس و له‌ویدا زانستی شه‌رعی گوتۆته‌وه‌.

شیخ زۆر چه‌زی به‌ چه‌جکردن کردوو، هه‌روه‌ك له‌ هی‌ندێك له‌ کتێبه‌کانی ئه‌وه‌ی باسکردوو، هه‌روه‌ك (ابن رجب) یش به‌ په‌حمه‌ت بی‌ت ئه‌لێت: شیخ چه‌ندین جار سه‌ردانی مالی‌ خ‌وای کردوو و زۆر جارانی‌ش له‌ نزیک مه‌ککه‌ ماوه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ خه‌لکی مه‌ککه‌ زۆر باسیان له‌ گه‌رم و گو‌پی و به‌ندایه‌تییه‌کانی شیخ کردوو، وه‌ باس ئه‌که‌ن كه‌ شیخ به‌ جو‌ریك چه‌زی به‌ ته‌واف بووه‌ کاتێ كه‌ ته‌وافی ده‌کرد خه‌لکی له‌ گه‌رم و گو‌پی و تامه‌زروی شیخه‌وه‌ زۆر سه‌رسام ده‌بوون.

هه‌لبه‌ت یه‌کێك له‌ خاسیه‌ته‌کانی تال‌بی عیلمیش بریتیه‌ له‌ گه‌شتکردن له‌ پیناو زیاتر وه‌رگرتنی زانستی شه‌رعی، ئه‌مه‌ش کارێکه‌ كه‌ هه‌رچی تال‌ب به‌ زانستی شه‌رعی بی‌ت، ئه‌بی ئه‌م شو‌ین و ئه‌و شو‌ین بکات و مه‌یل په‌یدا بکات له‌ گو‌یگرتن له‌ زانایان. كه‌ ئه‌مه‌ خ‌وای داب و نه‌ریت و خاسه‌یتی هه‌موو زانایان بووه‌.

ئامانجیش له‌ گه‌شتکردن كه‌ وه‌ك (الخطیب البغدادی) به‌ په‌حمه‌ت بی‌ت ئه‌لێت، ته‌نها بۆ دووشته‌:

یه‌که‌م: گه‌شتن به‌و په‌پی سه‌نه‌د (علو الإسناد): چون چه‌ندی له‌ سه‌نه‌ده‌کان وه‌ نزیکه‌ویت هی‌نده ئه‌گه‌یه‌ ئه‌نجام، بۆ نموونه‌ كه‌ باس له‌ ئیمام بوخاری ئه‌که‌ن، ئه‌لێن: گه‌شتبوو به‌و په‌پی سه‌نه‌د، چونکه‌ نی‌وان پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و ئیمام بوخاری له‌ که‌سیکه‌وه‌ تا سی‌که‌س بووه‌، كه‌ ئیمام بوخاری فه‌مووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ی‌ لێ وه‌رگرتوو‌ن. به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌یری ئه‌وانه‌ی د‌وای بوخاری بکه‌یت، ئه‌بینین زنجیره‌ی سه‌نه‌ده‌کان زۆر تر بوو‌ن.

دووه‌م: گه‌شتن به‌وانه‌ی كه‌ زانستیان له‌ سینهدابوو‌ه‌و پاراستوویانه‌، وه‌ یادداشتکردنی زانسته‌کانیان و سوود بینین لێیان:

به‌ په‌حمه‌ت بی‌ت ده‌لێت: خ‌و ئه‌گه‌ر ئه‌و دووشته‌ له‌ وولاتی خ‌ۆتدا هه‌بوون، ئه‌وا گرنگ نییه‌ كه‌ پێ بۆ ولاتان هه‌لگريت و گه‌شتیان بۆ بکه‌یت.

بەلّام سەبارەت بە (ابن القيم) بە پەحمەتبەیت، چون ئەو دوو شتە لە وولاتەكەى خۆى چنگ ئەكەوتن، بگرە خەلكى بۆ ئەو دوو شتە ئەهاتنە دیمەشق بۆیە ئەبىنەن كە گەشتى زۆر كەمى هەبوو.

سەبارەت بەو هەى يەكەمیان: (ابن القيم) چاكتر ئەیتوانى كە لە ولاتى خۆى وەدەستى بێنیت، بۆیە گەشتىك گەر ئەو كەربەیتى بۆ ئى دووهمیان بوو نەك يەكەمیان، كە بریتىە لە چاو كەوتن بە زانایان و كۆبوونەو دەگەلیان و سوود لیبىنەیان ، گومانیش لەو دە نىیە كە گەشت كردن لەو پیناوەدا شتێكى پیرۆزە. بەلّام ئەمەش بە مەرجێك بوو وەك (خەتیبى بەغدادى) دەلّیت: ئەگەر ئەو جۆرە زانینانە لای خۆت چنگ نەكەون.

كارو ئەركەكانى پۆژانەى لە ژيانیدا

شیخ لە ژيانیدا خەريك بە هیندى كارو ئەرك بوو، لەوانە:

۱. گوتنەو هەى وانەى شەرعى.
۲. بەر نوێژى كردن.
۳. گوتار خویندن.
۴. فەتوا دان.
۵. نووسینی كتیب و پۆلینكردنى زانستەكان.

قوتابىيەكانى شیخ

۱. (ابن رجب الحنبلى)، بە پەحمەتبەیت، يەكێكبوو لە قوتابىيەكانى شیخ، كە (ابن رجب) خۆى دەلّیت: بەشداری كۆرەكانى شیخم كەردوو و گویم لە هۆنراو نوونەكەى كە ناسراو بە (القصيدۃ النونية) گرتوو. (ابن رجب) لە سالى (۷۳۶)ى كۆچى، لە بەغدا لە دایكبوو و لە سالى (۷۹۵)ى كۆچى، وەفاتی كەردوو.

۲. (ابن كثیر)، بە پەحمەتبەیت، دەلّیت: من يەكێك بووم لە باشترین هاوڕێكانى شیخ و زۆرىشم خۆشویستوو. (ابن كثیر) لە سالى (۷۰۱)ى كۆچى، لە دایكبوو و لە شەعبانى سالى (۷۷۴)ى كۆچى، وەفاتی كەردوو.

٣. (الذهبي)، به په حمه تبیت، کتیبکی تایبه تی له سهر ژياننامه ی شیخ نووسیوه به ناو نیشانی (المعجم المختص)، دهویدا باسی گه وره یی و به توانایی شیخه که ی ئەکات.

٤. (ابن عبدالهادی)، به په حمه تبیت، ههروهک (ابن رجب) ده لیت: خه لکیکی زور له زانایان (ابن القيم) به گه وره دا ئەنن و دهرسیان له لادا خویندوو، له وانه: (ابن عبدالهادی) و زوریک تر له زانایان.

٥. (فهیرۆز ئابادی)، به په حمه تبیت که خاوه نی کتیبی: (القاموس المحيط) ه، ههروهک شه وکانی به په حمه تبیت، باس له فهیرۆز ئابادی ده کاو ده لیت: له سالی (٧٥٥) ی کۆچی چۆته دیمه شق و گوپی له سهدان زانای وهکو (السبکی) و (ابن القيم) گرتوو. (فهیرۆز ئابادی) له سالی (٧٢٩) ی کۆچی، له شیراز له دایکبووه و له سالی (٨١٧) ی کۆچی، وهفاتی فهرمووه.

٦. ئیپراهم و برهانوددینی کوپی.

٧. (الصَّفَدِي: خليل بن أَيْيَك بن عبد الله، الصَّفَدِي، صلاح الدين، العلامة، الأديب، البارع)، که له سالی (٦٩٦) ی کۆچی، له دایکبووه و له شه ووالی سالی (٧٦٤) ی کۆچی، وهفاتی کردوو.

٨- (علي بن الحسين بن علي بن عبد الله، الكناي، البغدادي، المقرئ، الحنبلي، زين الدين)، که له سالی (٦٩٣) ی کۆچی، له دایکبووه.

٩. (السُّبْكِ: علي بن عبد الكافي بن علي بن تمام بن يوسف بن موسى بن تمام، الأنصاري، الخزرجي، تقي الدين، أبوالحسن)، که له سالی (٦٨٣) ی کۆچی، له دایکبووه و له سالی (٧٥٦) ی کۆچی، وهفاتی کردوو.

١٠. (ابن عبد الهادي: محمد بن أحمد بن عبد الهادي بن يوسف بن محمد بن قدامة، المقدسي، الحنبلي، شمس الدين، أبو عبد الله)، که له سالی (٧٠٥) ى کۆچی، له دایکبووه له (جمادی الأولى) سالی (٧٤٤) ى کۆچی، وهفاتی کردووه.

١١. (محمد بن عبد القادر بن محيي الدين بن عثمان بن عبد الرحمن، الجعفري، النابلسي، الحنبلي)، که له سالی (٧٢٧) ى کۆچی، له نابلس له دایکبووه له سالی (٧٩٧) ى کۆچی، وهفاتی کردووه.

١٢. محمد بن محمد بن محمد بن الخضر بن سمری، الشمس، الزبيري، الغزي، الشافعي)، که له سالی (٧٢٤) ى کۆچی، له قودس له دایکبووه له سالی (٨٠٨) ى کۆچی، وهفاتی کردووه.

١٣. (المقري: محمد بن محمد بن أحمد بن أبي بكر، القرشي، المُقري، التلمسان)، که له سالی (٧٥٩) ى کۆچی، وهفاتی کردووه.

به نامه و خاسیه ته کانی شیخ له نووسینی کتیبدا

یه که م: هه مه لایه نه و هه مه چه شنه له نووسینه کانی.

دووه م: گرنگی ئه و بابه تانه ی که (ابن القيم) قسه یان له سه رئه کات و سه نگینی و قورپاسایی ئه و بابه تانه ی که شیخ بۆی ئه چوو.

سییه م: په یوه سترکردنی بابه ته کانی به واقع و ئه و گرفتانه ی که له نیو کۆمه لگادا باو بوون یان باون.

چواره م: پشتبه ستن به به لگه گه لیکی زۆر، به تایبه ت ئه و به لگانه ی که له قورئان و سوننه ته وه ده و له مه ندن.

پینجه م: پشتبه ستن به و به لگه ئه قلیانه ی که ئه قلی سه لیم ده رقه تی وه رگرتنی دین، له پال ئه و به لگه پاست و شه رعییانه ی که له شه رعدا هه ن.

شەشەم: ھەنگاویگری (التدرج) لە ھێنانەو ھە بەلگە نەقلیەکان و پریزبەندکردنیان بەپێی شوێن و ئەھمییەتی باسەکە.

ئەبەین کاتی کە شیخ بەلگە بۆ شتێک ئەھینیتەو، ئەبەین پریزبەندیەک دروست ئەکات، سەرھتا لە قورئانەو دەست پێئەکات، پاشان لە سوننەت و پاشان لە یارانێ پێغەمبەر ﷺ ... ھتد.

بەرچاوترین کتیی کە ھەموو ئەو شیوازە کە شیخ ھەییووە لە نووسین و بەلگە گەلەکانیەو بەرجەستە ئەبوون، بریتیە لە کتیی (اجتماع الجیوش الإسلامیة). ئینجا دوا بەلگەکانی سوننەت، بەلگە لە قسە تەبەین ئەھینیتەو، ئینجا بەلگە لە چوار پێشەواکە شۆینکەوتە تەبەین ئەھینیتەو.

حەفتم: خۆ پاراستن لە شۆینکەوتنی مەزەبێکی دیاری کراو، یان پایەکی دیاری کراو کە موخالیفی کتیب و سوننەتە.

ھەشتەم: نەفەس درێژی لەو شتانە کە ئەینووسی، وە فراوانگیری و دیارکردنی مەبەستەکانی لە نووسینەکاندا.

نۆیەم: جوان پێزکردن و دابەشکردنی زانستەکان.

دەھەم: شیرینی شیوازەکانی و جوانی دەستەواژەکانی و شیرینی مەنتیقەکانی و جوانی شیکردنەو ھەکانی.

یازدەھەم: پشتبەستنیکی زۆر بە ھەرموودەکان و واقعە مێژووییەکان و بلیمەتی بەشایەتگیرکردنیان.

دوازدەھەم: پشت بەستن بە ئەزمونە تایبەتیەکانی، وە بە خێرەکانی بۆ پشتگرتن لە بۆ چوونەکانی.

سێزدەھەم: خۆ بەکەمگرتن بە خۆ بەکەمگرتنیکی تەواو دیارکردنی سوود و سەرئەھەکانی لە ھەر باسێک کە ئەیکاتەو.

چواردەھەم: مەکوڕ بوون لە یەکلە کردنەو ھە بنبەستکردنی ئەو مەسەلانە کە جێگە ناکۆکی زانایان و تەرجیح دانی کۆتاییان.

پازدەھەم: نەرمینواندن دەگەڵ نا ھەزەکانی و مەکوڕ بوون بۆ گەشتن بە خێر و چاکەکان، وە گەشتن بە پێنمایی و سوود لێبەینان.

شازده يه م: وردبيني له هه لېږاردنى ناوو و ناو نيشان بۆ كتيب و نووسينه كانى، وه موراعات كردن له به راورد كردن له نيوان ناوو ناوهرۆكه كانه وه.

بۆ نموونه: كاتيك كه باس له به ههشت ئەكات، ئەبينين زۆر وشه ي نه رم و جوان و شيرين هه لئه بژيرى و به كارى دينى. خه لكى بۆ هه لدينى مه يلى بۆ ئەبزوينى، تامه زروى پى ئەهينى، داخوازي بۆ وه ده ستدينى، هه ركه س چاو به (حادي الأرواح إلى بلاد الأفراح) دا بخشينى، زۆر به چاك شايه تى ئەم پاستيه دينى. يان سه رنجى كتيبى (روضه المحبين) بده يت، ئەوده م باوه پ دينى، كه چه ند وه دواى كتيب هه كانيه وه عه ودال بيت و پارهى پي ده يت، سه د هينده زياتر دينى.

به لام كاتى كه ديقه ت له ئاخاوتنه تونده كانى بده يت، ئەبينى كه چ ئيعلان هه پي كه كردويه تى، به تاييه ت كاتى كه باس له شوينكه وتوانى فه لسه فه و موته كه لليمين ده كات، يان كه باس له ته ئويل و ته عتيل ئەكات، ئەبينين كه ناو نيشانيكى زۆر زبرو قورس و تووندو توون به كار ئەهينى، ئەبينين له ناوهرۆكى ئەو باسانه زه برى زۆر تووند ئەوشينى و پشتى خراپكران پى ئەشكينى. يه كيك له ناو نيشانه كانى بريتيه له (الصواعق المرسلة على الجهمية والمعتلة) واته: هه وره تريشقه ي هاتوو بۆ سه ر جه هميه و موعه تتيله كان. يان ناو نيشانى (اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعتلة والجهمية) واته: كۆ بوونه وه ي سوپاى ئيسلامى بۆ شه پكردن له گه ل موعه تتيله و جه هميه كان. به مشيوه كتيب هه كانى شيخ له ناوكو ناوهرۆكه وه هاوكۆكى يه كتر بو و ن.

هه نده يه م: دووپاتبوونه وه ي شته كان له نووسينه كانى. كه سيك كه كتيب هه كانى (ابن القيم) بخوينتته وه، ئەبينيت كه له بابه تيكه وه هيندى قسه يه ك كه كردويه تى له زۆربه ي زۆرى كتيب هه كانى دووپاتبوونه ته وه. جارى واهيه دووپاتبوونه وه يان به ئاخاوتنيكه وه يه، يان له پوى ماناوه يه به بى ئەوه ي پي كه وتنيك له نيوان ئاخاوتن و ده سته واژه كه هه بووييت.

ئهمه و له زۆربه ي مه سه له فيقه ييه كان يان ته فسيره كانيشيه وه هه ر وابووه.

شيخ ئەبو به كر ئەبو زيد، ئەليت: هيندى له نووسه ره كان په خنه له و شيوازه ي (ابن القيم) ده گرن، به لام له پي گه ي پشكنين و تيرامانيكى ورد، ئەمه ئاشكرا ئەبيت كه ئەم باسه نه جيگه ي په خنه ليگرتنه و نه جيگه ي گله و گازانده يشه، بگره ئەوه ئاشكرا

ئەبىت، كە نووسىنەكانى شىخ جيا كىرگەنەۋەيەكى جوان و شى كىرگەنەۋەيەكى پىزدارو پىلەدارو پاىە دارە.

شىخ ئەبو بەكر ھۆكارى ئەو دووپاتبۇنەۋەي شتەكان لە نووسىنەكانىدا ئەگىرپىتەۋە بۇ:
۱. زۆر جىي مەترسى بوون و گىرگىبۇنى ئەو بابەتەي كە (ابن القيم) ھەلىدە بىزىرپىت، وا لە شىخ ئەكات زۆر دووپاتيان بىكەتەۋە. لەۋانە:

دەربارەي ھەپامبۇنى گويگرتن لە گۇرانى و زەرەر و زىانەكانى ئەم نەخۇشەيە شەيتانىيە.

كىشەي تەلاقى سىبەسى بە يەك دەستەۋازە.

فيلە دەروونىيەكان و ھۆكمەكانى، ۋە پوونكىرگەنەۋەيان لە بارى ھەپامىيانەۋە.
ۋە ھەرۋەھا باسەكانى تىرىشى ھەر ۋەترن.

۲. ھىندى جار دووبارە بۇنەۋەي شتەكان، لەبەر سوودمەند بوونى خەلگەكەيە پىيەۋە، بۇيە بۇ سوودى شتەكان جارى وا ھەيە ئەچىتە نىو باسەكەۋە لە باسە بىنەپەتەيەكە ئەچىرپ و ئەچىت قسە لە ھىندى شت ئەكات و ئىنجا ئەگەپىتەۋە سەر بابەتە بىنەپەتەيەكە، ئەمەش بۇ ئەۋەي ئەم سوودانەي كە لە بابەتە بىنەپەتەيەكە ۋەر ئەگىرپىن، موكورپە لەسەر ئەۋە كە خوينەران پىيەۋە سوود مەند بىن.

۳. ھىندى جارن بۇ كورتكىرگەنەۋەي ئەو بابەتەي كە دەستى داۋەتى، ھەلدەسىت شتەك دەۋىدا دووبارە ئەكاتەۋە كە لە شوينى تردا جارىكى تر نووسىۋىيەتى، ئەمەش زىاتروا لە خوينەر ئەكات كە رىگاگەي بۇ كورتىر بىتەۋە، تا زووتر بىگات بە تىگەيشتنى لە بابەتەكە.

بۇ نىمۇنە لە كىتبى (بدائع الفوائد) دا لە باسى (حب) دا، ئەلئىت: بەمەندە لە كورتى ئەبىرپىنەۋە، بەلام ئەبىنەن لە كىتبى (التحفة المكيّة) دا چەندىن جارو زۆر بە دەۋلەمەندى دىت لە باسى موحەببەت تىپەلدەچىتەۋە.

يان ئەبىنەن لە كىتبى (مفتاح دار السعادة) دا كە دىت باس لە كىمىيا ئەكات و ئەلئىت: ئەمەۋفەسادى و خراپەكەيمان لە چل پوۋەۋە لە نووسىنەكى تايپەتدا خستۇتە پوۋ.
بەمەندە ئەبىنەن لە كىتبى (مفتاح دار السعادة) كۆتايى بە باسى كىمىيا ھىناۋە.

۴. لايەنىكى تر لە سوودەكانى ئەم دووپاتبۇنەۋەي باسەكان لە كىتبەكانىدا، ئەۋەيە

كه ئه گهر كه سيك وه بهر هيندي له بابه ته كانى شيخ پانه گات، يان چنگى نه كه وييت، ئه وا شيخ واى بو ئاسان كردوو، كه ئه و كه سه بتوانييت له كتيبيكى تريدا قه ره بووى ئه م بابه ته له ده ستچوووى بكاته وه.

كتيبيه كانى شيخ

بيگومان هيچ زانستىك نيه له زانسته جوړاو جوړه كان كه شوينده ستى (ابن القيم) ى پيوه ديار نه بووييت! به جوړيكن ئه وهى هامپايه يان ناكوكه له گه لى سوود له زانسته كانى وهر ئه گرن.

هينديكيش له كتيبيه كانى (ابن القيم) به په حمه تبيت، ئه مانه ى خواره وهن:

١. اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية.
٢. أحكام أهل الذمة.
١. إعلام الموقعين عن رب العالمين.
٢. إغاثة اللهفان من مصائد الشيطان.
٣. بدائع الفوائد.
٤. تحفة المودود في أحكام المولود.
٥. تهذيب مختصر سنن أبي داود.
٦. الجواب الكافي، ناسراو به (الداء والدواء).
٧. جلاء الأفهام في الصلاة والسلام على محمد - صلى الله عليه وسلم - خير الأنام.
٨. حادي الأرواح إلى بلاد الأفراح.
٩. حكم تارك الصلاة.
١٠. الرسالة التبوكية.
١١. روضة المحبين ونزهة المشتاقين.
١٢. الروح.
١٣. زاد المعاد في هدي خير العباد.
١٤. شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل.

١٥. الصواعق المرسلة على الجهمية والمعتلة.
١٦. طريق المهجرتين وباب السعادتین.
١٧. الطرق الحکمیة فی السیاسة الشرعیة.
١٨. عدة الصابرين وذخيرة الشاكرين.
١٩. الفروسیة.
٢٠. الفوائد.
٢١. الكافية الشافية فی الانتصار للفرقة الناجية ، كه بریتییه له "القصيدة النونية
٢٢. الكلام على مسألة السماع.
٢٣. مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين.
٢٤. مفتاح دار السعادة ومنشور ولاية أهل العلم والإرادة.
٢٥. المنار المنيف فی الصحيح والضعيف.
٢٦. هداية الحيارى فی أجوبة اليهود والنصارى.
٢٧. الوابل الصيب فی الكلم الطيب.

وهفاتكردى

دواى ئەو ژيانە پرشنگذارو بە پیتەى كه له جيهادوخەبات و تىكۆشانيدا هەيبوو، دواى ئەوهى كه تەمەنى گەشتە شەست سال، ئەم كەلە پياوه زیندووہ له بەروارى شەوى پینجشەممە و سیزدەى مانگی رەجەب، له سالى (٧٥١)ى كۆچى له كاتى بانگى نوێزى خەوتنان، له دیمەشق وهفات ئەفەرموى. تەرمى پیرۆزى بۆ نوێز خویندن لەسەرى ئەبەن بۆ مزگەوتى (الأموي)، پاشانىش بۆ مزگەوتى (جرّاح).

پێو رەسمى بە خاکسپاردنى شیخ

چونكه (ابن القيم) بە رەحمەتبێت، پیاویكى هەق و یست و هەق بێژو راکەیه نەرى هەق بوو و راست گۆ بوو لەگەڵ پەيامەكەى، هەر بۆیە حەشاماتیكى زۆر له خەلكى دیارو پیاو چاكان بەگشتى و تاییهت ئاپۆرهیان له تەرمەكەى دابوو، خەلكى لەسەر هەلگرتنى

تەرمەكەى كېشەيان بوو، دەگىرنەو كەوا لە ھەموو دىمەشق تەنھا سى كەس دواى
تەرمەكەى نەكەوتبوون، دەنا كەس لەمال بە جى نەمابوو و دوكان و بازار گشتى داخرا
بوون!

ئىمام ئەحمەد (پەحمەتى خوا لىبىت)، دەلىت: بلىن بەوانەى كە ئەھلى بىدعەن (بىننا
و بىنكەم الجنائز). نىوان ئىمەو ئىو تەرمەكانە. واتە: بزەنن كە پاستى و نا پاستى لەمپىو
پەسمەى بەخاكسپاردنى شىخ وەدىار ئەكەوئىت، كە ئەو خەلكە چەندى تامەزۆى شىخ
بوون، دە ھىندە تامەزۆى ھەقبىزىيەكەين كە ھەقبوو، بۆيە خەلكى لەسەر ھەلگرتنى
تەرمەكەى خەرىكن تىكدەئالين.

بە پەحمەت بىت، تەرمى پىرۆزىيان لە تەك دايكى لە گۆرستانى (الباب الصغیر) دا
بەخاكسپارد.

دەگىرنەو كە دواى وەفاتكردى (ابن التيمية)، (ابن القيم) خەونى پىو بىنىو كە لىى
پرسىو: پلەو بەرزىت لای خوا چۆن بوو؟ ئەلىت: ئەوئىش قامكى بۆ پلەى پىاو چاكان
درىژ كەرد و پاشان پىى گوتبوو: زۆرى نەماو تۆش بگەيت بە من! بەلام تۆ ئىستا
ھاوپلەى (ابن خزيمة) یت، پەحمەتى خواى لىبىت!.

خوا بە بەھەشتى بەرىنى شاد بكات و ئىمەش دەگەلیدا لە بەھەشتى بەرىن لە گەل
پىغەمبەران و سالىحان و خواناساندا كۆ بكاتەو. (ئامىين)

وصلی الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين:

